

ÎNCHEIERE

31 mai 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Iulia Sîrcu
Sveatoslav Moldovan
Mariana Pitic

examinând, fără înștiințarea participanților la proces, chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Întreprinderea Mixtă „Incaso” Societate cu Răspundere Limitată,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a Întreprinderii Mixte „Incaso” Societate cu Răspundere Limitată împotriva lui Oleg Dosan cu privire la încasarea datoriei, dobânzii de întârziere și cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 13 decembrie 2016, prin care a fost admis apelul declarat de către Dosan Oleg, casată în parte hotărârea Judecătoria Bălți din 03 februarie 2016 și pronunțată în această parte o hotărâre nouă,

c o n s t a t ă

La 01 octombrie 2015, ÎM „Incaso” SRL a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Oleg Dosan cu privire la încasarea datoriei, dobânzii de întârziere și cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii, reclamanta a invocat că la 19 iunie 2008, Consiliul municipal Bălți a emis decizia nr. 4/4 „Cu privire la aprobarea tarifelor pentru evacuarea deșeurilor”. Potrivit pct. 1 din decizie, tariful pentru persoanele ce locuiesc în fondul locativ amenajat constituie 6,40 lei pentru fiecare persoană, iar pentru cele ce locuiesc în casele individuale – 11, 40 lei. Totodată, la 21 septembrie 2012 a fost încheiat contractul nr. 2 între Primăria mun. Bălți, în calitate de gestionar și întreprinderea municipală „Terra Salubritate”, în calitate de operator, prin care ultima a fost investită cu sarcina de prestare a serviciilor de salubritate și anume, evacuarea deșeurilor menajere de pe teritoriul municipiului Bălți.

Indică ÎM „Incaso” SRL că operatorul a prestat în mod continuu cantitativ și calitativ serviciile publice de evacuare a deșeurilor tuturor beneficiarilor de pe teritoriul mun. Bălți, inclusiv și pârâtului Dosan Oleg, atribuindu-i cont personal pentru serviciile de salubritate prestate la domiciliul acestuia. ÎM „Terra Salubritate” a expediat în adresa pârâtului avizele de plată în care se indică tariful lunar al costului serviciilor și datoria acumulată pentru perioada anterioară. Reieșind din datele înregistrate în actul calculării

serviciilor de evacuare a deșeurilor la contul lui Dosan Oleg, rezultă că ultimul a acumulat o datorie în sumă de 1444,20 lei. Prin contractul de cesiune din 16 august 2013, operatorul ÎM „Terra Salubritate” a cesionat această creanță ÎM „Incaso” SRL.

Declară reclamanta că a încercat pe cale amiabilă să recupereze datoria, expedind notificări în adresa lui Dosan Oleg, care însă au fost ignorate. În temeiul art. 619 alin. (1) Cod civil, în afară de datoria acumulată, urmează ca pârâtul să achite și dobândă de întârziere în mărime de 8,5 % pentru perioada de timp ce s-a scurs de la data scadenței ultimei plăți – 01 septembrie 2014 până la data înaintării cererii de chemare în judecată, în sumă totală de 170,20 lei.

Solicită ÎM „Incaso” SRL încasarea din contul lui Dosan Oleg a datoriei în sumă de 1444,20 lei, dobânzii de întârziere – 170,20 lei, taxei de stat – 270 lei, cheltuielilor poștale -130 lei și cheltuielilor de asistență juridică în sumă de 800 lei.

Prin hotărârea Judecătorei Bălți din 03 februarie 2016, acțiunea a fost admisă integral cu încasarea din contul lui Dosan Oleg în beneficiul ÎM „Incaso” SRL datoriei în sumă de 1444,20 lei, dobânzii de întârziere – 170,20 lei și cheltuielilor de judecată compuse din taxa de stat – 270 lei, cheltuielile de asistență juridică – 800 lei și cheltuielile legate de citarea publică a pârâtului în sumă de 130 lei, în total suma de 2814,40 lei.

Instanța de judecată a ajuns la concluzia admiterii acțiunii, deoarece probele prezentate la materialele cauzei atestă că Dosan Oleg nu a achitat serviciile prestate de ÎM „Terra Salubritate”, acumulând datorie în sumă de 1444,20 lei. Totodată, urmează a fi încasată din contul pârâtului și dobânda de întârziere pentru perioada 01 septembrie 2014 – 01 octombrie 2015 conform prevederilor art. 619 alin. (1) Cod civil, precum și cheltuielile de judecată suportate de către ÎM „Incaso” SRL.

Prin decizia Curții de Apel Bălți din 13 decembrie 2016, a fost admis apelul declarat de către Dosan Oleg, casată hotărârea Judecătorei Bălți din 03 februarie 2016 în partea ce ține de încasarea datoriei și cheltuielilor de judecată, cu pronunțarea în această parte a unei hotărâri noi prin care s-a încasat din contul lui Dosan Oleg în beneficiul ÎM „Incaso” SRL datoria în sumă de 1204 lei și cheltuielile de judecată în sumă de 666 lei. În rest, hotărârea primei instanțe a fost menținută.

Instanța de apel a constatat că potrivit certificatului privind componența familiei, familia lui Dosan Oleg este compusă din cinci membri, însă conform avizului de plată pentru achitarea serviciilor de salubritate, costul acestora a fost calculat pentru șase persoane și respectiv, datoria acumulată de către pârât constituie 1204 lei, și nu 1444,20 lei. Totodată, având în vedere faptul că acțiunea a fost admisă parțial, iar cheltuielile pentru asistență juridică potrivit art. 96 CPC trebuie să fie rezonabile, ÎM „Incaso” SRL urmează a-i fi compensate cheltuielile de judecată suportate doar în mărime de 666 lei.

La 17 martie 2017, ÎM „Incaso” SRL a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei Curții de Apel Bălți din 13 decembrie 2016 în partea încasării cheltuielilor de judecată cu pronunțarea în această parte a unei hotărâri noi de încasare a cheltuielilor de judecată proporțional părții admise din acțiune, precum și de încasare a taxei de stat achitată pentru cererea de recurs în sumă de 135 lei.

În susținerea recursului, ÎM „Incaso” SRL a invocat aplicarea în mod eronat de către instanța de apel a prevederilor art. 94 alin. (1) CPC.

Indică recurenta că admitând parțial acțiunea, Curtea de Apel Bălți urma să compenseze cheltuielile de judecată proporțional părții admise din pretenții. Astfel,

instanța de apel a redus suma datoriei de la 1444,2 lei până la 1204 lei, adică cu 15 %, respectiv urmau a fi încasate din contul lui Dosan Oleg în beneficiul ÎM „Incaso” SRL cheltuielile de judecată în sumă de 1020 lei (85 % din suma totală solicitată cu titlu de cheltuieli de judecată) și nu 666 lei precum este indicat în decizia din 13 decembrie 2016.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Materialele dosarului atestă faptul că decizia Curții de Apel Bălți din 13 decembrie 2016 redactată integral, a fost expediată în adresa ÎM „Incaso” SRL la 23 ianuarie 2017, potrivit scrisorii de însoțire nr. 1466 (f.d. 111), însă lipsesc date cu privire la recepționarea acesteia. În cererea de recurs, recurenta a indicat că a recepționat decizia instanței de apel la 26 ianuarie 2017.

În circumstanțele relevate, recursul declarat de către ÎM „Incaso” SRL la 17 martie 2017, se consideră a fi depus în termenul prevăzut de lege.

La 18 aprilie 2017, în adresa intimatului Dosan Oleg a fost expediată copia recursului declarat de către ÎM „Incaso” SRL, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței.

Intimatul nu și-a valorificat dreptul respectiv și nu a depus referință.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de ÎM „Incaso” SRL este inadmisibil, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. alin. (2), (3) și (4).

Conform prevederilor art. 432 alin. alin. (2), (3) și (4) CPC, se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;
- b) pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;
- c) în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;
- d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;
- e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;
- f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că

aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de ÎM „Incaso” SRL nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC, argumentele invocate în recurs referindu-se doar la dezacordul recurenteii cu soluția pronunțată de către instanța de apel.

Nu poate fi reținut ca temei al admisibilității recursului, argumentul invocat de ÎM „Incaso” SRL precum că cheltuielile de judecată urmau a fi compensate strict proporțional părții admise din acțiune, deoarece în cazul admiterii parțiale a acțiunii, la determinarea proporționalității cheltuielilor ce urmează a fi compensate, se va ține cont nu doar de partea admisă din acțiune, ci și de măsura în care cheltuielile de asistență juridică au fost reale, necesare și rezonabile.

Or, în conformitate cu art. 96 alin. (1) CPC, instanța judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să compenseze părții care a avut câștig de cauză cheltuielile ei de asistență juridică, în măsura în care acestea au fost reale, necesare și rezonabile.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție accentuează că recursul exercitat conform Secțiunii a II-a din CPC are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și de drept procedural, verificându-se exclusiv legalitatea deciziei adoptate, dar nu și temeinicia în fapt a acesteia.

Distinct de cele relatate, se reiterează că conform jurisprudenței degajate de Curtea Europeană a Drepturilor Omului, recursurile trebuie să fie efective, adică să dispună de puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (speța Purcell c. Irlandei, decizia cu privire la admisibilitate din 16 aprilie 1991).

Astfel, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de ÎM „Incaso” SRL ca inadmisibil.

În conformitate cu prevederile art. 269-270, art. 431 alin. (1) și (2), art. 433 lit. a) și art. 440, CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul declarat de Întreprinderea Mixtă „Incaso” Societate cu Răspundere Limitată se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Iulia Sîrcu

Judecătorii

Sveatoslav Moldovan

Mariana Pitic